

Новини Трускавця та регіону

60-річні труби розсипаються

Минулого тижня спеціалісти ТзОВ «Трускавецький водоканал» замінили близько 100 метрів водопровідних труб по вулиці Антонича та біля 40 метрів по вулиці Уляни Кравченко, а цього виконуватимуть роботи по заміні мереж біля будинку-гуртожитку на Сагайдачного, 3, повідомив на понеділковій нараді генеральний директор підприємства Володимир Возняк. За його словами, деякі сталеві водопровідні та каналізаційні труби випуску кінця 40-х – початку 50-х рр. ХХ ст. вже давно відслужили своє і розсипаються.

Чи поверне бюджет кошти комунальникам?

Працівники КП «Наше місто» здійснюють ремонт двох під'їздів у будинку 2 на вулиці Стуса, а також за власні кошти замінюють дашки на Мазепи, 4, роблять сходи по Стебницькій, 78. Немає великих проблем і в ліфтовому господарстві – щоб мешканці міста не мали проблем, комунальники зробили ліфти, хоча і залізли через це в борги перед фірмами «Балансир» (біля 100 тисяч гривень), «Норд» (40 тисяч), «Трускавецькурортліфт» (12 тисяч). Про це повідомив генеральний директор КП «Наше місто» Юрій Алієв на понеділковій нараді при міському голові 19 липня і висловив думку, що бюджет поверне ці кошти комунальникам. Почувши це, мер Трускавця висловив легке здивування з приводу такої впевненості.

За вивіз сміття платитимемо окремо

Як повідомив на понеділковій нараді заступник міського голови Віктор Марченко, мешканці Трускавця за вивіз сміття сплачуватимуть окремо, а не в загальній сумі квартплати. Пов'язано це з приходом з 12 липня в Трускавець фірми «Ком-Еко-Борислав», яка тепер займається вивезенням твердих побутових відходів. Сума квартплати та плати за вивіз сміття для трускавчани стане меншою, ніж однієї квартплати до цього, а наскільки – побачимо з серпневих квитанцій.

В КП «Парк Курортний» – новий керівник

Мер Трускавця Лев Ярославович Грицак на нараді 19 липня представив присутнім нового керівника КП «Парк Курортний», ним став Іван Петрович Вачко. Він 34-річний дрогобичанин, має технічну освіту і зараз здобуває другу правничу в Львівському національному університеті ім. І.Франка.

До призначення Іван Вачко працював у сфері будівництва та інсталяційних технологій. Новий керівник вже отримав доручення спільно з в. о. начальника трускавецької міліції Андрієм Біласом розібратися з виносною торгівлею в парку зі сторони санаторію «Кришталевий Палац» та демонтувати палатку біля спортивного майданчика в парку.

Філософів та спеціалістів з інформатики побільшає

Історичний факультет Дрогобицького державного педагогічного університету імені І. Франка запрошує випускників шкіл до вступу на спеціальність «Філософія» та на «Релігієзнавство». Можна отримати освітньо-кваліфікаційний рівень бакалавра та магістра, випускники зможуть працювати викладачами у вузах, училищах, коледжах, гімназіях, ліцеях або ж вчителями в загальноосвітніх школах, викладаючи предмети чи курси «Філософія», «Основи філософії», «Художня культура», «Людина і світ», «Людина і суспільство», «Християнська етика», «Основи етики та естетики», «Історія культури України», «Українознавство», «Релігієзнавство» та інші, а також державними службовцями чи працівниками ЗМІ.

Натомість фізмат пропонує вступати на «Інформатику», на яку цього року вперше здійснюється прийом і на заочну форму. Для студентів є можливість продовжувати навчатися по даній спеціальності і за кордоном, зокрема у Вищій школі інформатики та управління в польському Жешові. Що цікаво, для випускників до 2007 року не є обов'язковим для прийому сертифікат центру зовнішнього незалежного оцінювання.

Документи приймаються в головному корпусі ДДПУ (Франка, 24) з 15 по 31 липня.

У Трускавці б'ються і крадуть...

Протягом 8 – 12 липня правоохоронцями Трускавця було зафіксовано 29 злочинів та правопорушень. Так, 8 числа було зафіксовано хуліганські дії біля одного з барів по вулиці Стебницькій, виявилось, що в одного з відвідувачів цього бару невідомі викрали велосипед. В цей же вечір в мешканця Дніпропетровщини у Трускавці було викрадено 2 колеса з «Фольксваген Мультивена» (по вулиці Скоропадського).

Мешканку вулиці Сагайдачного її ж рідна мати виписала з помешкання без її згоди – все тому, що паспорт доньки знаходився в матері на руках.

Мешканець Львова гр. К. обраний головою Трускавецького Народного Руху України, проте попередній керівник НРУ в Трускавці не бажає повертати новому голові осередку ні печатку, ні реєстраційне свідоцтво цієї політичної організації.

В покоївки одного з трускавецьких санаторіїв 9 липня невідомі викрали карточку одного з банків та зняли з неї 3 тисячі гривень, тобто все, що на ній було.

Директор одного з ТзОВ, мешканка Дрогобича, привласнила собі кошти товариства в сумі 523 тисячі 584 гривні, справу тримає на контролі прокуратура.

У відпочивальниці з Києва в маршрутці «Дрогобич – Трускавець» 10 липня цигани викрали мобільний телефон «Нокія». А наступного дня вже в іншій відпочивальниці було викрадено 2 мобільні телефони та 200 гривень готівки прямо з кімнати в санаторії. Викрали телефон і в 11-річній відпочивальниці, це сталося 12 липня.

11 липня двоє трускавецьких наркоманів вчинили між собою бійку поблизу одного з ресторанів на Бориславській, міліціонери їх затримали. А от затримати учасників бійки на Стебницькій, яка мала місце біля 23.45, правоохоронцям не вдалося – її учасники «змилися» ще до їх приїзду.

42-річна мешканка вулиці Сагайдачного 3 дні «споювала» 33-річного мешканця Грушевського, аж поки мама хлопця не поскаржилася в міліцію, а та не відреагувала на неподобство.

Громадянин Туреччини та громадянка Росії обманули керівництво готелю, отримавши послуги (проживання, харчування та інші) на суму 9 350 гривень та не оплативши їх, а обманним шляхом виїхавши із закладу.

Рибалки відсвяткували

Як повідомляє газета «Галицька зоря», 11 липня на озері відпочинково-розважального комплексу «Козацький хутір» пройшов турнір з риболовлі – змагання відбулися за сприяння голови правління ЗАТ «СГК «Дніпро-Бескид», заслуженого лікаря України, доктора медичних наук, повного кавалера ордена «За заслуги» Олександра Івановича Чебаненка. В 6-годинному турнірі переміг представник Дрогобича Василь Гуз, друге місце посів львів'янин Віктор Соколов, третє розділили Ростислав Русевич з Дрогобича та Євгеній Тверітінов з Трускавця. А згодом відбувся турнір з приготування рибної юшки – найсмачнішою її журі визнало в Олександра Іонова.

Підприємець Ляхоцький показує приклад

Ми вже згадували, що до 1 серпня ряд підприємств та приватних підприємців взяли зобов'язання власними силами відремонтувати чи спорудити дитячі майданчики на закріплених територіях. Одним з тих, хто найоперативніше зреагував та зробив це добре діло, є ПП М. Ляхоцький, який облаштував майданчик для дітей з вулиці Івасюка, 5 (та і інших прилеглих будинків). Діти були такі раді новому майданчику, що навіть не чекали, поки висохне фарба. Між іншим, підприємцем було встановлено і нові тріпачки для килимів та вішалки для одягу для домогосподинь, за що вони йому дуже вдячні.

У Дрогобичі у суботу відкрився відпочинковий комплекс

У суботу у Дрогобичі поблизу вул. І. Франка відкрився відпочинковий комплекс, повідомляє відділ внутрішньої політики ДМР. Зі слів мера Дрогобича Миколи Гука, у Дрогобичі це перший об'єкт такого типу. «Тепер нам буде куди повезти гостей і не треба їхати до Трускавця», - зазначив він. У зв'язку із відкриттям комплексу Микола Гук дав доручення начальникові відділу економіки Ростиславові Рососі провести конкурс і розробити новий маршрут за напрямком вул. І. Франка-Горішня Брама – центр. Нагадаємо, у 2006 р. Дрогобицька міська рада виділила ТзОВ «Тандем» земельну ділянку площею 50 га під будівництво відпочинкового комплексу. За це місто щорічно отримує 98 тис. грн.

Власна інформація

Вісті з Борислава

- 14 липня з робочим візитом в Бориславі побували заступник голови ЛОДА Євген Пастух та начальник управління паливно-енергетичного комплексу Львівщини Земислав Новикевич. Зустрілися вони з представниками влади Борислава та з начальником НГВУ «Бориславнафтогаз» Ігорем Михайлишиним.

- Дві шахти в Бориславі становлять небезпеку для мешканців міста, оскільки вхід в них відкритий – по вул. Петлюри та по вул. Потік. Держава не може і не бажає виконувати там жодні роботи, доки ці об'єкти перебуватимуть в приватній власності.

- Рясні дощі в червні та липні показали, наскільки гострими для Борислава є питання будівництва моста через річку Тисменицю (по вул. Героїв ОУН – УПА) та моста через річку Лошень, а також укріплення берегів Тисмениці та Понерли, які створюють загрозу підтоплення вулиць Лугової, Зеленої та В. Великого.

- Суттєвою підмогою для бориславського бюджету стало б відновлення видобутку земляного воску озокериту, відомого ще за Австрії та Польщі своїми цілющими властивостями. Бориславська влада ініціюватиме створення Державної програми з вивчення лікувальних властивостей озокериту.

- Найімовірнішим претендентом на пост селищного голови Східниці на протипагу теперішньому керівнику селища Роману Копчаку є власник готельного комплексу «Три сини і донька», найбільшого в Східниці, Валентин Ничипоренко. Одним з пунктів його програми буде приватизація східницьких мінеральних джерел задля ефективнішого їх використання та розвитку курорту. Підтримку Валентинові Миколайовичу вже висловило ряд східницьких підприємців, незадоволених роботою чинного вїта.

- 23 липня з 15 до 17 години бориславців на виїзному прийомі прийматиме заступник голови ДПА у Львівській області Сергій Маловський, запис за тел. 5-01-49 до 20 липня.

- За перші 10 днів липня в Бориславі зафіксовано 3 крадіжки, 5 погроз фізичною розправою, 9 побиттів, 2 злочини по лінії боротьби з економічною злочинністю. Оперативники знайшли злодія мобільного телефону, а от шахрайку, яка обманом заволоділа фотоапаратом «Панасонік», мобільним «Самсунгом», двома золотими обручками, золотими кульчиками, 1 тисячею гривень та 500 американськими доларами, ще шукають і є підозра, що можуть і не знайти. Відомо, що зловмисниця привабливої зовнішності віком біля 35 років, не циганка.

- Необережне поводження з петардою стало причиною травми кисті правої руки гр. Ш. з Борислава, учня профліцею. Петарда здетонувала та вибухнула в руці, потерпілого доставили на травмпункт міської лікарні.

- В центральній бібліотеці Борислава розгорнуто виставку книг місцевого поета Івана Гнатюка.

- З 19 липня до 30 серпня в історико-краєзнавчому музеї Борислава розгорнуто персональну виставку художньої вишивки Ігоря Капка з Борислава.

За матеріалами газети «Нафтовик Борислава»

Стебник може позбутися Народного Дому

У Народному домі вже третій місяць у підвалі повно води. Спостерігається осадка стіни, пішли тріщини. Якщо не вжити екстрених мїр, то Стебник може залишитися без Народного дому, адже просто заборонять експлуатацію аварійного приміщення. Оскільки влада, як завжди, належним чином не реагує, то найближчим часом може трапитись біда, коли несуча стіна просто впаде. Хто тоді виявиться винним?

Хамство Калапача

Ми вже неодноразово писали про хамство міського голови. Ось і цього разу на нараді в міській раді він визвірився на голів ОСББ, на яких газова служба хоче звалити виконання невластивих їм функцій. Звідки, скажімо, взяти немалі кошти на фарбування газових труб? Замість того, аби вникнути в ситуацію, мер назвав голів безсовісними, хоча влада повинна відшкодовувати подібні витрати.

За дах і ліфт не платять

Мешканці деяких будинків, які проживають на першому-другому поверсі, не хочуть платити за користування ліфтом і за ремонт даху. Мовляв, ліфтом ми не їзимо, на голову нам дощ не паде. Голови об'єднань співвласників багатоквартирних будинків скаржаться на те, що не можуть дати раду з такими мешканцями, хоча всі прекрасно розуміють, що за той чи інший будинок відповідають усі, хто там живе.

Електрострум може вбити

Біля будинку на вулиці Мельника, 12 проводи звисають між гілками дерев. Не треба багато розуму, аби зрозуміти, до чого це може призвести. Комунальні служби, представники влади знають про це, але в них ніяк не доходять руки, аби зрізати гілки.

Газовики застерігають від біди

Минулого тижня Стебник відключили від газу. Але причиною стали не лише ремонтно-профілактичні роботи. За словами представників газової служби, чимало будинків у Стебнику можуть вибухнути, оскільки там не виконуються елементарні правила техніки безпеки. Зокрема, люди закривають вентиляційні решітки, не розуміючи, що це може призвести до критичної концентрації газу в помешканні. Наслідки такого недбалого нехтування очевидними речами можуть закінчитися плачевно.

Газета «Воля громади», м. Стебник

Інвестиція чи здирництво, або Півмільйона гривень на дорозі не валяються

Свого часу міський голова Стебника Роман Калапач з великим тріумфом заявив про створення підприємства «Стебникводоканал», навіть виступив гарантом від імені стебничан. Правда, потім з'ясувалося, що він не мав права цього робити. Роман Степанович тихесенько «спригнув», відмовившись від власного підпису. Мовляв, розхльобуйтеся самі.

Розхльобуватися доводиться дрогобицькій, львівській і навіть Генеральній прокуратурі. Й впливають вельми цікаві факти, з якими хочемо ознайомити читачів.

Але насамперед нагадаємо, як все було.

Отже, 3 квітня 2007 року Стебницька міська рада прийняла рішення N119 «Про створення товариства з обмеженою відповідальністю «Стебникводоканал». Створили його на базі структурного підрозділу «Стебниктеплокомуненерго» зі змішаною формою власності за участю інвестора - товариства з обмеженою

відповідальністю «Альфа плюс». Було обумовлено, що частка територіальної громади Стебника має складати не менше 51 відсотка.

На виконання вищенаведеного Стебницькою міською радою було прийняте рішення N 182 від 31 серпня 2007 року «Про безоплатну передачу від ДКП «Стебниктеплокомуненерго» комунального майна комплексу водозабору, водопідготовки та водопостачання до Стебницької міської ради». Це й було зроблено, про що свідчить акт N20-38/041 від 1 вересня 2008 року. Згідно даного акту, початкова вартість основних засобів становила 3 мільйони 511 тисяч 145 гривень, залишкова балансова вартість станом на 1 грудня 2007 року - 1 мільйон 89 тисяч 412 гривень, малоцінних необоротних активів було на суму 1 тисяча 685 гривень і 5 копійок.

Сторони сформували статутний капітал ТзОВ «Стебникводоканал» у розмірі 2 мільйони 206 тисяч 255 гривень, причому Стебницькій міській раді належав 1 мільйон 125 тисяч 190 гривень (51 відсоток), а ТзОВ «Альфа плюс» внесла до статутного капіталу 1 мільйон 81 тисячу 64 гривні (49 відсотків).

І тут починається найцікавіше. Прокурорська перевірка встановила, що ТзОВ «Стебникводоканал» уклало договір від 17.10.2007 року N15-10 з ПП «Експерт» на проведення робіт з незалежної оцінки будівель, споруд, обладнання, облаштування території. ПП «Експерт» надало ТзОВ «Стебникводоканал» висновок, відповідно до якого ринкова вартість майна, яке готується до передачі до статутного фонду товариства, станом на 30 вересня 2007 року складало 1 мільйон 641 тисячу гривень.

Проте, як стверджується в прокурорській перевірці, в даному експертному висновку серед переліку основних засобів-об'єктів оцінки відсутня фільтрувальна станція продуктивністю 4500 кубічних метрів (дата вводу в експлуатацію - 1961 рік), яка в числі іншого майна передана товариству як внесок у статутний фонд.

Крім того, не було визначено ринкову вартість майна, що передається, в розрізі об'єктів основних засобів і малоцінних та швидкозношувальних предметів.

Висновок прокуратури був однозначним: «Вказаний факт суперечить вимогам ст.ст. 168, 169 Господарського кодексу України». В результаті було встановлено, що різниця між ринковою вартістю майна, визначеного незалежним експертом ПП «Експерт», та вартістю майна, по якій воно було передане на баланс ТзОВ «Стебникводоканал», складає 549 тисяч 902 гривні 95 копійок. Виходячи з цього, сума внеску ТзОВ «Альфа плюс» до статутного фонду повинна складати в даному випадку 1 мільйон 576 тисяч 647 гривень, тобто майже на півмільйона більше, ніж це було при підписанні угоди. Саме ці майже півмільйона «Альфа плюс» має внести до статутного фонду ТзОВ «Стебникводоканал».

Прокуратура вимагає від стебницького міського голови Романа Калапача «розглянути подання та вжити невідкладних заходів по усуненню та недопущенню в майбутньому скоєння подібних порушень вимог чинного законодавства України про інвестиційну діяльність шляхом приведення у відповідність до норм діючого законодавства розміру статутного фонду товариства з обмеженою відповідальністю «Стебникводоканал».

Ми зараз не будемо з'ясовувати, хто винен у тому, що стебницька громада не дорахувалася півмільйона (вона вже втратила чимало мільйонів за часів керівництва містом Романа Калапача!). Цікаво, як ці півмільйона гривень стебницький мер буде вибивати в «Альфа плюс», бо рано чи пізно доведеться звітувати прокуратурі.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Володимир Возняк: «Я хочу змусити владу працювати»

У Стебнику всі знають талановитого вчителя Володимира Христофоровича Возняка, який виховав не одне покоління учнів. Несподіванкою стало те, що минулого року він очолив об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ) «Новинка» і «Новинка-2». Що вже вдалося зробити і що є у планах? Як наблизити Стебник до рівня європейського міста? Що таке волонтерський рух і чому він необхідний у Стебнику? Про це і не тільки – в інтерв'ю з Володимиром Возняком.

«Спрацьовує психологія обивателя»

- Володимире Христофоровичу, чому Ви, вчитель, усе-таки вирішили стати головою ОСББ? Що Вас спонукало до цього?

- Спонукали мене до цього факти, які я бачив щодня у Стебнику. Йшов на роботу – бачив з одного кінця будинку цілу гору сміття, відчував неприємний запах. Пішов з другого кінця будинку – теж побачив купи сміття. І така картина всюди. Знаю, що живуть у цих будинках і вчителі, і лікарі, й інженери. І ніхто на це не звертав увагу, якимось люди опустили, зневірилися, ніби й не бачать, яка страшна екологія навколо їхніх будинків. По декілька місяців сміття не вивозилося. Я вирішив, що можна все-таки навести лад. Я виявив ініціативу – і за один день ми сміття вивезли з нашої території, навели порядок. Мешканці песимістично ставилися до цієї роботи, мене переконували, що це не дасть ніяких позитивних результатів, все одно буде сміття, але я сказав: ні, ми зробимо так, що сміття будуть вивозити, і екологія буде на нормальному рівні. Я продумав усі етапи вивезення сміття, ми зробили майданчик, обгородили його. Люди взагалі відвикли від культури, навіть не зберігають культуру вносу сміття. Це якась страшна картина в житті нашої країни.

- Чи є у Вас однодумці? Чи все-таки Ви самі це робите?

- Зрозуміло, що я сам не можу це все зробити, я хочу спиратися на колектив мешканців будинків, які входять у наші об'єднання, але біда в тому, що люди вже у новій державі стали пасивними, особливо молодь. Люди зневірилися у майбутньому. Тому я й не сподівався на те, що мешканці наших будинків будуть мені активно допомагати. Були однодумці, але мало. Розумієте, спрацьовує психологія обивателя: хтось прийде, вивезе сміття, прибере територію. Люди й досі думають, що хтось за них має все робити.

- Що Вам вдалося зробити за той час, коли Ви стали головою двох об'єднань?

- Я казав нашим людям, що треба покосити, вийти на суботник, прибрати сміття із підвалів. Прийшли люди, але дуже мало. Якщо, наприклад, у будинку сто квартир, приходило сім-вісім чоловік. Ми почистили підвали, винесли, а потім вивезли сміття, позабирали сміття з дахів. Є активні люди, які мають життєву позицію, але їх мало. Ось саме мала активність людей є однією з негативних рис нашої держави. Мало людей, які стоять на державній позиції.

«Ми повинні пишатися своєю землею, підтримувати екологію на належному рівні»

- Ви вчитель. Як Ви відчуваєте: Вам легше вчити дітей чи переучувати дорослих?

- (Сміється). Легше вчити дітей, ніж переучувати дорослих. Ось людина доросла, вона могла би зрозуміти, що допомоги не буде, ніхто за нас не зробить, з іншої країни не приїде, не буде за нас робити. Це наша земля, ми на тій землі живемо, ми повинні пишатися своєю землею, підтримувати екологію на належному рівні. Людина повинна прикрашати свою землю.

- Пам'ятаю, як Ви пропрацювали тижнів два-три головою об'єднання і сказали, що йдете геть. Потім знову місяців через два-три, коли щось не виходило, Ви знову заявили, що йдете геть. А тепер як? Вже не йдете?

- (Сміється). Коли ставало важко, думка завжди приходила, що пора йти. Але якщо я піду, то сміття залишиться. Навіть якщо я не буду головою об'єднання, то буду активним членом правління і буду старатися, аби сміття вивозилось, а санітарний стан будинків був у нормальному вигляді.

- Але ж самого вивезення сміття недостатньо.

- Так, і я це зрозумів. Потрібно, щоб майданчик, призначений для сміття, був обгороджений. Мало того, повинна бути людина, яка би приймала це сміття. Ми сміття сортуємо. Скляні пляшки – окремо, пляшки з пластика – окремо. Ящиків ми поки що не маємо, а все складаємо в окремі мішки. Ті пляшки робітник собі здає, і ще має додатковий прибуток. Тепер вже цей об'єм із пляшок не входить до загального сміття. У Броницю від нас везуть набагато менше сміття.

- А мешканці платять цьому робітникові?

- Так, по 2.50 з кожної квартири. Це невеликі гроші, але для об'єднання це економія грошей. Чоловік ще й підмітає, стараємось, щоб у нас було завжди чисто. Бачки ми накриваємо. Хочемо зробити металеві кришки, щоб не чути було запаху сміття.

«Наша влада за роки незалежності втратила довір'я людей»

- За яких умов ОСББ можуть ефективно працювати?

- Об'єднання тільки тоді буде працювати, якщо в ньому працюватиме правління. До правління входить одна людина із кожного під'їзду. Вона знає кожного мешканця у своєму під'їзді, і якраз через кожного члена правління я матиму уяву про стан справ у всьому будинку. Якщо немає нормальних членів правління, то, значить, і немає нормальної роботи. На мою думку, щоб ефективно запрацювало об'єднання, мають нормально працювати члени правління. Коли я ходив по боржниках, аби вони платили квартплату, розмова не давала ефекту. А коли прийшло до квартири шість чоловік, членів правління, розмова була вже зовсім іншою. Тому я кажу, що правлінці не повинні бути заочниками. А в нашому об'єднанні, я переконався, є багато заочників.

- Чи багато залежить від власного прикладу керівника?

- Треба власним способом життя показувати приклад іншим людям. Я це використовую в школі, став використовувати і в об'єднанні. Рoste трава, треба її косити. Я беру косу в руки, кошу. Кошу день, кошу два. З'явився один мешканець з косою, став помагати, і назбиралось максимально три чоловіка, які в середньому працювали два дні. Якщо прибиральниця працює погано, я не соромлюсь, показую їй, як треба замітати. Після цього вона працює краще. Але люди бачать, що я те роблю, і те роблю, але не бажають, щоб було добре. Є такі люди. Вони люблять рахувати чийсь гроші. Вони думають, що я працюю, рахунки собі відкриваю, заробляю капітально, десь сіно заганняю. А я ходжу, прошу, аби те сіно швиденько забрали, щоб воно не зігнило. Але я на таких людей не звертаю уваги, стараюсь, щоби всюди було чисто, був порядок, а вони хай собі говорять. І в державі нашій має бути приклад того чи іншого керівника. Керівники міста повинні своїм прикладом показати, що вони мають наміри дійсно щось для міста зробити. Але наші люди зневірилися. Якщо мені важко, то через те, що наша влада за роки незалежності втратила довір'я людей. Мені важко оце довір'я людей заробити. Якщо я роблю щось добре, вони це сприймають з підозрінням: мовляв, він хоче мати з того вигоду. Не вірять, що я це можу зробити просто так.

- Я чув, що Ви ще й свої гроші вкладаєте.

- Інколи доводиться. Ось прошу водія вивезти сміття. Йому ж треба заплатити. Я взагалі вважаю, що за кожну роботу треба платити, працю треба поважати й оцінювати. Ось і беру гроші з пенсії й плачу. Ті, з ким ми маємо договір про вивезення сміття, працюють недобросовісно, можуть тиждень-два не прийти, не повідомивши про це.

- Що Ви найближчим часом плануєте зробити для свого об'єднання?

- Я бачу, що Стебник перетворився в загальну смітникову яму. Куди не глянеш, у будь-якій частині міста бачимо папери, пляшки. Лісові масиви, які прилягають до нашого міста, захаращені купами сміття. Вже його стільки, що це загрожує катастрофою. Я вважаю, що нам треба активно взятися за санітарний стан нашого міста. Чи наші керівники міста вже пам'ятають втратили, якщо не розуміють, що санітарний стан міста залежить і від наявності урн для сміття. При різних владах такі урни в місті були. А що тепер сталося? Урн немає – людина кидає папірці будь-де. Не треба купувати щось дороге, можна виготовити самому. Берете два кільця, з'єднуєте їх дрючками діаметром 5-7 міліметрів, в цей зрізаний конус пускаєте пластиковий мішок, прив'язаний на резинці, - і все, багато розуму не треба. Поставити ці урни в центрі Стебника, по вулицях – стане набагато чистіше в місті. Далі. Є багато лавок, на яких не можна сидіти, бо там відсутні дошки. Біля лікарні взагалі нема лавки, на зупинках нема. Візьміть алею, яка йде від «Резону» вниз. Колись вона була чиста, акуратна. Тепер вона засмічена. Ще багато можна говорити на цю тему, але...

«Я планую створити в Стебнику волонтерський рух»

- Я чув, що Ви хочете запровадити у Стебнику волонтерський рух?

- Я вступив у громадську організацію «Вірність і справедливість». Мені імponує те, що там хочуть відновити чи, вірніше, створити волонтерський рух, бо він існує в Європі, а у нас нема. Саме за допомогою волонтерського руху можна відновити екологію міста. Тільки за допомогою волонтерського руху ми в найближчий час зможемо розв'язати проблему засмічення Стебника. Це не зробить ні п'ять людей, ні десять. Тут вже можуть підключитися багато людей. Засмічена у нас річка Солониця, засмічені лісові території біля Стебника, засмічені парки, - все потребує рук. А це можуть бути руки волонтерів. Я планую створити в Стебнику волонтерський рух. Волонтер – це насамперед свідомою людиною в суспільстві, патріот своєї країни. Волонтерський рух дає можливість покращити життя людини в суспільстві. Він дає можливість здійснити свої мрії, бажання, допомогти людям. Людина призвана на цій землі допомагати хворим, немічним. Волонтери і в цій сфері можуть знадобитись, а не тільки в екології. Можна надавати адресну допомогу. Насамперед я думаю організувати волонтерів у школах, тут будуть основні центри волонтерського руху. Молодь має брати найактивнішу участь у волонтерському русі. Але молодь у нас трохи невихована, вона виросла у такий час, тому треба керувати тим волонтерським рухом, там повинні бути поставлені люди десь до сорока років, більш досвідчені, які би навчали молодих людей.

- Колись були піонерські, комсомольські організації, тимурівці. Старої ідеології нема, і нової нема.

- Власне, ми хочемо запровадити волонтерський рух, аби підняти активність насамперед молоді. Це робота багатогранна, вона дає можливість людині розкрити свою душу, подарувати добро людям.

- Чи нема у Вас бажання стати депутатом міської ради?

- Справа в тому, що я бачу свою активну роботу в іншому. Ясно, що наш депутатський корпус повинен бути свідомий. Я думаю, що він має працювати не так, як сьогодні. Я сам висуватися в депутати не буду, але якщо мені люди довіряють, я постараюся їхнє довір'я виправдати. Але сьогодні я просто хочу змусити тих депутатів нормально працювати, змусити владу працювати. Я хочу показати, якщо ми всі разом візьмемося до справи, будемо менше говорити, обіцяти людям, а більше будемо працювати, - то у нас буде результат.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Без коментарів

«Сесії Стебницької міської ради

Протест

на рішення від 15.05.2010 року № 481 «Про безоплатну передачу шляхом укладання договору дарування у власність релігійної громади УГКЦ «Христа Чоловіколюбця» нежитлових приміщень»

Рішенням сесії Стебницької міської ради від 15.05. 2010 року № 481 «Про безоплатну передачу шляхом укладання договору дарування у власність релігійної громади УГКЦ «Христа Чоловіколюбця» нежитлових приміщень» передано безоплатно шляхом укладання договору дарування у власність релігійної громади УГКЦ «Христа Чоловіколюбця» нежитлові приміщення загальною площею 605,8 кв. м, а саме: підвальні приміщення загальною площею 83,5 кв. м, приміщення, розташоване на першому поверсі, загальною площею 522,3 кв. м для використання під недільну парафіяльну школу (Катехитично-просвітницький центр), які розташовані на вул. С.Бандери, 3 в м. Стебнику, та зобов'язано виконавчий комітет Стебницької міської ради підготувати документи на право власності на дані нежитлові приміщення.

В цій частині вказане рішення є незаконним та підлягає скасуванню з наступних підстав.

Так, відповідно до ст. 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування від імені та в інтересах територіальних громад відповідно до закону здійснюють правомочності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове користування юридичним та фізичним особам, здавати їх в оренду, продавати і купувати, використовувати як заставу, вирішувати питання їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування і оренду.

Доцільність, порядок та умови відчуження об'єктів права комунальної власності визначаються відповідною радою.

Тоді як в даному випадку нежитлові приміщення загальною площею 605,8 кв. м, які розташовані на вул. С.Бандери в м. Стебнику згідно рішення сесії 15.05.2010 року № 481 були безоплатно передані релігійній громаді УГКЦ «Христа Чоловіколюбця».

На підставі наведеного, керуючись ст. 21 Закону України «Про прокуратуру», - вимагаю:

1. Скасувати рішення сесії від 15.05.2010 року № 481 «Про безоплатну передачу шляхом укладання договору дарування у власність релігійної громади УГКЦ «Христа Чоловіколюбця» нежитлових приміщень».

2. Протест зупиняє дію опротестованого акту та підлягає обов'язковому розгляду у десятиденний строк після його надходження.

3. Про результати розгляду протесту повідомити Дрогобицьку міжрайонну прокуратуру.

Дрогобицький міжрайонний прокурор, радник юстиції О.М.Соболь», 6 липня 2010 року

Без коментарів

«Міському голові Стебника п. Калапачу Р.С.

Пане міський голово!

Скеровую Вам цей інформаційний запит і прошу дати на нього письмову відповідь.

Ні для кого не є секретом той факт, що у Стебнику дороги знаходяться у жахливому стані. Звичайно, не вистачає коштів, але навіть ті, які закладені у бюджет, не використовуються належним чином. Стебницькі дороги безслідно зникають у місті, коли сходить сніг, а разом з ними щезають гроші платників податків - стебничан, які хочуть жити у європейському цивілізованому місті.

Не будемо зараз говорити про дрогобицькі, бориславські чи навіть трускавецькі дороги, кивати на них й казати, що у Стебнику така ж ситуація. Але чому, скажімо, Стрий має європейські дороги? Чи Калуш? Чи не задумувалися Ви, пане міський голово, що керівництво цих міст має зовсім інший підхід, ніж у Вас, до розв'язання цієї проблеми?

У зв'язку з цим прошу дати конкретні відповіді на конкретні запитання. Одразу застерігаю Вас від формальних відписок, відповідей не по суті, бо якщо це трапиться, буду змушений діяти у відповідності до чинного законодавства. Отже, прошу відповісти:

1. Скільки коштів у розрізі років (2006, 2007, 2008, 2009, 2010 - окремо по кожному року) було закладено в міському бюджеті на ремонт доріг?

2. Чи залучалися додаткові кошти для ремонту стебницьких доріг і якщо залучалися, то в якій сумі (теж конкретно по кожному року)?

3. На які конкретно дороги в кожному названому році виділялися кошти і в якій сумі?

4. Які фірми чи приватні підприємці проводили ремонт конкретних доріг за конкретний рік?

5. Чи були застосовані упродовж цього часу штрафні санкції до них за неякісно виконаний ремонт доріг? Чи проводила якась фірма ремонт доріг за власний кошт у зв'язку з невиконанням або неналежним виконанням зобов'язань?

6. Хто з посадових осіб (міський голова, перший заступник міського голови, секретар міської ради) поніс стягнення, позбувся премій і таке інше за незадовільне виконання своїх службових обов'язків, пов'язаних з ремонтом доріг?

7. Чи залучалися до ремонту доріг упродовж цього часу стебничани, які стоять на обліку в Центрі зайнятості, і якщо залучалися, то скільки осіб, яка сума грошей їм була виплачена, які конкретно дороги в розрізі кожного року ними були відремонтовані?

8. Якою у відсотковому відношенні була доля відремонтованих доріг у мікрорайонах Колпець і Солець у розрізі років?

9. Чи не вели Ви переговори з фірмами, які дають гарантії ремонту доріг на декілька років, як це було зроблено частково у Трускавці та Дрогобичі?

10. Чи не вивчали Ви досвід Стрия, Калуша, інших міст України стосовно ремонту доріг, чи не були з цього приводу в закордонних відрядженнях? Якщо вивчали, то які практичні наслідки від цього?

11. У Вашій передвиборчій програмі окремим пунктом не виділена проблема ремонту доріг (сказано лише: «провести поступовий благоустрій територій всіх мікрорайонів міста, в тому числі Колпця та Сільця»). Чи означає це, що Ви свідомо не надаєте належної уваги ремонту доріг?

Анатолій Власюк,
редактор газети «Воля громади», 16 липня 2010 року

З електронної пошти

«НЕ ласкаво просимо в Трускавець!»

Трускавець - справжня перлина Карпат. Українські Карлові Вари. Напевно, найкращий вітчизняний курорт (зважаючи на його всесезонність). Атмосфера тут справді фантастична... Достатньо пройтись центральною алеєю міста, послухати співи народних колективів, погодувати білочок з руки і враження незабутнього релаксу та абстрагування від зовнішнього світу гарантовані. Люди сидять на лавці і дивляться в «нікуди». І думають «ні про що». Як же хочеться сісти біля них і теж подивитись «в нікуди» та подумати «ні про що». Адже так можна зробити лише в Трускавці. А чи вартує зараз говорити про унікальний цілющий склад Нафтусі та безпосередню близькість до чарівних українських Карпат. Такий він, Трускавець: спокійний, безтурботний, відпочинковий, лікувальний.

Та ще приємніше, коли десь в метушливому Києві, знайомишся з людиною, і представляєшся що ти з Трускавця. І не те щоби тобі подобалось хвалитися, чи відчувати, що тобі заздять. В тих заздрісних очах співрозмовника ти бачиш свою гордість. Гордість за свій рідний край. І вкотре переконаєшся, в якому прекрасному краї ти народився.

Все вище написане є правдою. Але ця правда дуже поверхнева та замулена рожевим кольором. Якщо пірнути глибше – рожевий колір розвіюється, а правда стає не такою вже привабливою. Ні-ні, тільки не подумайте... Я не чергова «акула пера», яка вкотре намагається набити собі рейтинги, чи засвітитися завдяки скандальній статті. Жодного слова про владу! Жодного слова про воду та ЖКГ! Більше того... Я навіть жодного разу не згадаю про дорогу від залізничного вокзалу до вул. Стебницької. Звичайно що ті 150 метрів дуже складно відремонтувати. Та й вони не такі вже стратегічні для міста-курорту. Це всього-навсього єдина дорога до вокзалу. (вбачте, мимоволі, та й згадав.)

Але мова йтиме про іншу дорогу. Дорогу від Львова до Трускавця. Якщо театр починається з вішалки, то відпочинок починається з дороги. Ось вже 7 років з певною періодичністю доводиться їздити до рідного Трускавця. Така вже наша природа людська - нас завжди тягне до витоків, до місць де ми починали ходити і говорити перші слова. І дорога ця включає в себе такий елемент як «МАРШРУТКА».

На необладнаній зупинці привітні водії ввічливо запрошують мене їхати до Трускавця. Звісно ж. Поїхали. Ходиш поміж пустих сидінь і безнадійно шукаєш. Вже 7 років їджу тими маршрутками, і 7 років безнадійно шукаю те одне сидіння, де б помістилися мої ноги. (зріст в мене стандартний, 186 см.). Як завжди мій прагматизм увінчався розчаруванням. Тож сів на будь-яке вузьке місце і чекаю «пана касира». «Пан касир» - легендарна людина. Його знають всі. Майже інкасатор. Його зовнішній вигляд просто відвертає. Старий обдертий та брудний одяг. Людина з вічною нежиттю. Причому явні візуальні ознаки тієї нежиті «пан касир» не приховує на своєму обличчі. Вся ця огидна картина супроводжується відповідним запахом. Але і це не вершина того «порядку», який панує на маршруті Львів - Трускавець. Я ще жодного разу не їхав у маршрутці, щоб не було якогось скандалу. При чому, скандал провокується зі сторони «пана касира». Завжди не дораховує гроші та підозрює людей в їх неоплаті, (що й не дивно, бо середня освіта в нього навряд чи закінчена), зверхнє ставлення та неадекватні дії до всіх пасажирів, включаючи пенсіонерів, а особливо, пільговиків. Як цей «пан» попав на таку «престижну роботу» – загадка велика. Можна все зрозуміти. Але це – складно. Людина працює в сфері послуг. Тим більше, в курортній зоні.

Зрештою, порядку на цьому маршруті не було ніколи. Повний безлад з тарифами, які протягом одного дня могли змінюватись тричі (звісно ж з динамікою вгору), безлад з фіксованими відправленнями, яке не включає в себе 15- хвилинне прогрівання двигуна (на вулиці холодно ж, лише +28 С). А про комфорт я вже краще помовчу.

Окрема тема цього месиджу – водії. За свою практику, неодноразово стикався з маршрутними скандалами. Не рідко водії хамили пасажирам, особливо пільговикам, які їздять безкоштовно... Завжди в подібних ситуаціях я займав нейтральну позицію, і навіть з певним розумінням ставився до водія. Бо розумію його нелегку роботу.

Але в суботу 14 липня я став свідком і безпосереднім учасником інциденту, який шокував всіх пасажирів і просто змушує бити на сполох.

14 липня 2010 року, я вже звично для себе зійшов з поїзда і побіг до маршрутки. Яке ж було здивування коли замість типової маршрутки «Еталон» з вузькими сидіннями та відсутністю елементарної витяжки, мене чекав, відносно, комфортабельний автобус «МАН». Крім того, що були просторі сидіння і мої ноги туди

поміщалися, в цьому автобусі ще й був кондиціонер. Яке ж захоплення провели на мене ці чудо-блага цивілізації. Ну, думаю, Європа! ЄВРО 2012 таки бути! Поїхали.

Дорога після нічного поїзда виявилась як завжди, сонною. Зрештою, не тільки в мене. А доїжджаючи до славнозвісної «катуші», в автобусі почалась така типова для цього маршруту метушня... У кожного телефонні дзвінки в стилі «все, я доїжджаю, за 10 хв. буду», хтось фарбується, хтось розчісується. Але не тут то було.

Дивним чином, та з незрозумілих причин, автобус звернув праворуч у напрямку Дрогобича. На людське обурення, водій реагував впевненим видом та флегматичним мовчанням. Як виявилось, щоб швидше наповнити маршрутку, водій забрав 6-ох пасажирів з Дрогобича. При чому не попередивши про це інших пасажирів, які звично їхали та планували свій подальший робочий чи відпочинковий день. Ситуація в автобусі нагніталась. Але на рівні власних емоцій та звичайного обговорення ситуації. Лише мій сусід наважився підійти до водія щоб в'яснити в чому причина. Але на те, водій з бувалою впевненістю та наказовим голосом відповів «Займіть своє місце і виконуйте обов'язки пасажира.». Сусід виявився людиною неконфліктною і послухав самовпевненого водія. Я б так само зробив. А що тут вже зробиш?

За 30 хвилин ми зрештою добралися до кінцевої станції. Здавалось, конфлікт вичерпано. При виході з автобуса мій сусід ще раз підійшов до водія, щоб звернути увагу. Попросив наступного разу принаймні попереджувати пасажирів про зміни в маршруті слідування. До речі, зауваження це звучало досить ввічливо. Можливо, навіть занадто ввічливо. Та такою добродушністю водій скористався без вагань: «А хто ти такий щоб я тебе попереджував. Шось не подобається? Якісь проблеми?». Пам'ятаю, ще в шкільні роки (90-ті) в нашому регіоні, серед підлітків були популярні «двіження», «пастанови» і «стрелки». Так ось манера спілкування водія мені дуже нагадала ті «двіження». Кращий захист – напад, і водій привселюдно почав ображати мого сусіда, «наїжджаючи» на нього всією масою тіла. А тіло і статура в нього – дай Боже. Мене обурило така ситуація і я вирішив словесно підтримати сусіда. Думав, люди теж підключаться і докажуть водієві що він був не зовсім правий... Треба було бачити перестрашені вирази пасажирів, особливо тих, хто вперше приїхав відпочивати на курорт. Але як виявилось, водій без вагань почав застосовувати свої «блатні прийомчики» і до мене. Нависання всією масою тіла зі словами «Синок, що тобі не подобається?». Я намагався йому сказати щось про «Закон про пасажирські перевезення», шляховий лист, фіксований маршрут слідування, та інші речі, в яких я поверхнево обізнаний. Та у відповідь, крізь мати, я отримав пропозицію піти за автобус, подалі від людей, і там він би мені розповів про причину відхилення від маршруту. Судячи з сили його руки, яка тримала мою руку та манери поведінки, я зрозумів, що розмова вийшла б «глибокозмістовною» та «дружелюбною». Не люблю такі розмови, тому старався якомога сильніше пручатися. Згодом лише один чоловік втрутився в нашу розмову.... Та, зрештою, суть не в тому.

Бійки не було. Я її уник. Не те щоби перелякався, просто підключив здоровий глузд. Та й шанси в мене, чесно кажучи, були не великі. Зі словами у спину «Синок, я тебе ще знайду, я крутіший за тебе (пряма мова)», я покинув автовокзал і пішов додому.

І вже не такий був фантастичний той Трускавець. І люди наші, на Західній Україні, не такі вже й привітні та гостинні мені видавались.

Звісно ж, ввечері, за бокалом пива, ми зі старими шкільними друзями сміялись з моєї поїздки. Ну звичайно, «в сім'ї не без виродка». Злість пройшла, і Трускавець знову набув свого шарму. Парк знову абстрагував мене від роботи та проблем. А безтурботні туристи, які думають на лавці «ні про що», змусили і мене «подумати ні про що». І зізнаюсь, це чудові думки.

Але я подивився на цю ситуацію як, майже, місцевий житель. Який добре знайомий з місцевим менталітетом. Який знає, що таких «примітивних вуйків» не можна зачіпати словами. Бо конструктивну відповідь вони дати не зможуть в силу своєї неосвіченості. А програвати вони теж не люблять, тому і розпускають свої руки та застосовують силу. Я такий контингент людей знаю. Але я не хочу, щоб про цей контингент знав турист з Києва, Донецька, Криму, Росії, Польщі чи Білорусі. Бо такі водії – візитівка всього нашого населення. Цей водій – це моє лице. Туристи стикнувшись з такою «гостинністю», не будуть вникати в деталі. Для них висновок один: «Дикие западенцы. Бешенные бандеровцы». А я не хочу таким бути. І звичайно, що не таким вже чарівним буде для них той Трускавець. І ніякі білочки в парку вже не допоможуть. Звісно, такий турист більше ніколи не приїде до «этих бешенных». І друзям своїм він розказуватиме не про білочок в парку. Швидше, про «білочки» в головах.

А шкода. Шкода навіть тих підприємців та бізнесменів, які витрачають великі кошти на будівництво готелів, вілл. На їх рекламу, підняття сервісу, щоб побільше туристів залучити до міста. Адже всі ті намагання, панове бізнесмени, зводить нанівець один дуже «крутий» водій автобуса.

Зізнаюсь, я після інциденту не відразу пішов додому. Заглянув ще в диспетчерську вокзалу, щоб взяти ще повну інформацію про мого «любого» перевізника. Там я і зустрів ще 5 попутчиків, які, до речі, вимагали тієї ж інформації. Обговоривши по гарячих слідах всю ситуацію, ми вирішили хоч якось, та й діяти.

Перший наш крок – дана стаття. Ні. Не стаття. Крик душі. В силу своєї професії, я наслуханий, який хаос панує навколо цього бізнесу... Я переконаний в одному - на такому маршруті повинні працювати не тільки кваліфіковані водії, але й помірковані, виховані люди. Суть не в добровільній зміні схеми руху(хоча це серйозне порушення), суть в людському відношенні до пасажирів. Я, звісно, взяв підписи тих п'ятьох пасажирів даного рейсу для листа-звернення в територіальне управління Головавтоотрансінспекції у Львівській області, в обласний тендерний комітет та мерію м. Трускавця. Основною вимогою буде недопущення такого «шофера» обслуговувати пасажирів на будь-якому маршруті. Відразу хочу сказати, що нас не задовольняють відповіді даних інстанцій типового характеру(провели, заслухали, обговорили, оголосили...). Якщо даний водій з'явиться на маршруті, звертатися будемо у вищі інстанції, представляючи копії даної статті і заяв у вищезгадані органи влади.

А все вищенаписане – не помста. Тим більше, не спосіб самоствердитись. Це патріотизм до рідного краю, до рідного міста. Хочеться щоб ми були не «дикими бандерівцями», а чудовим привітним і гостинним краєм. Бо, зрештою, такі ми і є! ;)

Для інформації: автобус «MAN»; державний реєстраційний номер ВС 65-03.....; водій: Журавчак Мирон; приналежність автобуса: ТОВ «Транс-Екіпаж»(м. Дрогобич).

Володимир Г., vmgo@lysoform.ua

Оголошення

Єпархіальний музей
 м. Трускавець (вул. С. Бандери, 19)
 з 18 липня по 4 серпня
 запрошує на персональну виставку
 киянки Тетяни Ющенко «Українська лялька-мотанка»

По виставці, за попереднім замовленням, майстриня проводить екскурсії та майстер-класи
 (т. 097-911-9300)

Музей працює
 з 10⁰⁰ до 18⁰⁰
 вих. субота, неділя.

**екскурсія
 СКАРБИ
 ДОВБУША**
 із циклу "Невідома Львівщина"

На Вас чекають храми, наскельні фортеці та монастирі, палаци, водоспади, музеї та національні парки в Стрию, Розгірчє, Сколе, Кам'янці, Труханові

Екскурсія проходить з супроводом екскурсолова

Кожний учасник екскурсії отримає в подарунок карту "Туристична Львівщина" з 200 природними та історичними пам'ятками

Дата проведення:

Заявки на екскурсію: Юрій т. 8-097-063-43-23, 8-068-844-33-80
 Ігор т. 8-093-46-88-777, 8-067-370-63-20

План наступних екскурсій на www.vidviday.com.ua

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».